

virke noget stivt, idet der ikke foreligger Mulighed for at kunne øge Hjemmeforbruget af Smør, naar dette maatte anses paakrævet. Dette vil nemlig kunne være formaalstjenligt, ikke alene naar de udenlandske Markeder i Almindelighed svigter, men særlig ogsaa ved Udførselen til Storbritannien i Sommerhalvaaret, hvor Tilførselen af dansk Smør øges saa stærkt, at den sædvanlige Overpris i Forhold til Kolonismørret ikke kan holdes. Det viser sig nemlig, at Prisen paa dansk Smør i Aarets 1ste og 4de Kvartal ligger betydelig højere end i 2det og 3die Kvartal, og en medvirkende Aarsag hertil maa søges deri, at det danske Smør i Sommerhalvaaret udbydes i større Mængder og derved medfører en lavere Pris, idet det ekstra Kvantum paa 6—12 000 Dritler ugentlig, der i dette Halvaar gennemsnitlig fremkommer, ikke kan afsættes til den sædvanlige Kundekreds, hvorved der fremkaldes et betydeligt Prisfald.

Det i den nugældende Smørordning omhandlede Afsnit om Afgift af Olie- og Fedtstoffer til Margarinefabrikationen m. v. er ikke medtaget. For Landbruget har denne Afgift ikke spillet nogen væsentlig Rolle, idet den ikke har forøget Hjemmeforbruget af Smør, der endog har været faldende i Forhold til Forbruget i 1933. Naar henses hertil, maa den Fordyrelse, som Margarineafgiften har været for store Dele af saavel Land- som Bybefolkningen, forekomme noget urimelig, saa meget mere som det maa antages, at Smørafgiften, selv naar Margarineafgiften bortfalder, ikke i nogen væsentlig Grad vil nedsætte det Forbrug af Smør heri Landet, for hvilket der reelt betales Afgift.

I Fællesorganisationens Skrivelse af 9. Oktober d. A., Bilag 2, jfr. Raadets Skrivelse af 31. Oktober d. A., Bilag 1, fore-

slaas til Fremme af Smørproduktionen at indskrænke Margarineproduktionen derved, at Indførselen af udenlandske Raastoffer til Margarinefabrikationen begrænses til mindst Halvdelen af Indførselen i 1933.

Denne Betragtning beror efter Ministeriets Formening paa et Fejlsyn, idet en saadan Begrænsning af Margarineproduktionen paa langt nær vil medføre en tilsvarende Stigning i Hjemmemarkedets Smørforbrug, saafremt Smørrets Pris paa Hjemmemarkedet blot i nogen Grad skal forhøjes saa meget, at det kan udligne de svigtende Priser paa de udenlandske Markeder. Det siger nemlig sig selv, at den mindre velstillede Del af Befolkningen, og her bortses fra de allerdaarligst stillede, til hvem der muligt ved Benyttelse af Kort kunde leveres Margarine til sædvanlig Pris, vil forlægge sit hidtidige Forbrug af Margarine over paa andre Fedtstoffer end Margarine, ligesom selv mere velstillede vil indskrænke deres Smørforbrug meget betydeligt.

Dertil kommer, at det, hvis det var muligt at gennemføre den af Fællesorganisationen foreslaaede Plan i det Omfang, som den er tænkt, ikke kan anses for at være nationaløkonomisk forsvarligt. Ganske bortset fra, at Udgifterne ved Indførselen af Raastoffer til Margarine (olieholdigt Frø og Hvaltran) i alt væsentlig bliver udlignet ved Indtægten af Eksporten af Raastofferne, efter at disse har gennemgaaet en Behandling her i Landet, vil nemlig Landets Indtægter fra Udlandet reelt formindskes med Værdien af det Kvantum Smør, der tilbageholdes til Forbrug heri Landet, og dette Beløb vil flere Gange overstige det Beløb, som Landet vil spare ved Indførselen af det Kvantum Raastoffer, der vil medgaa til Fremstilling af et tilsvarende Kvantum Margarine.